

Knjiga proroka Daniela - Sto dvadeset i dva

Otkrivanje istine: putovanje kroz Daniela 11 i potresanje Božjega naroda

Jeff Pippenger

2024-03-07

Kada je svjetlo iz Daniela, jedanaestog poglavlja, redaka četrdeset do četrdeset pet, bilo otpečaćeno u vrijeme svršetka 1989. godine, neprijatelji istine pružili su otpor koji je Bogu omogućio da otkrije istine za obranu temeljnih postavki toga odlomka u knjizi proroka Daniela, koji je tada postao predmetom i žarištem Sotoninih napada. Ta je polemika o istini i zabludi u toj povijesti bila upotrijebljena od Svetoga Duha kako bi se prepoznala određena proročka pravila koja će još više uvećati znanje koje je bilo otpečaćeno i koje je nakon toga trebalo iskušati posljednji naraštaj zemaljske povijesti. Razmatrali smo „trostruke primjene proročanstva“ te prepoznavali te primjene kao primarno pravilo koje je bilo otkriveno iz procesa otpora što ga je Sotona iznio tijekom tih prošlih dana. Taj sporni proces sestra White označava kao „potresanje“.

„Bila mi je ukazana Božja providnost među Njegovim narodom te mi je pokazano da svaka kušnja što je provodi proces pročišćavanja i očišćenja nad onima koji ispovijedaju kršćanstvo dokazuje da su neki troska. Čisto zlato ne pokazuje se uvijek. U svakoj vjerskoj krizi neki padaju pod kušnjom. Božje rešetanje otpuhuje mnoštva poput suha lišća. Blagostanje umnaža mnoštvo onih koji samo ispovijedaju vjeru. Nevolja ih iz crkve čisti van. Kao skupina, njihovi duhovi nisu postojani s Bogom. Oni izlaze od nas jer nisu od nas; jer kada nastane nevolja ili progonstvo zbog riječi, mnogi se sablazne.“ Testimonies, volume 4, 89.

„Potresanje” nastaje kada istinu otpečati Lav iz plemena Judina i potom je uvede.

„Pitala sam za značenje potresa koji sam vidjela te mi je pokazano da će ga izazvati otvoreno svjedočanstvo potaknuto savjetom Istinitoga Svjedoka upućenim Laodicejcima. Ono će djelovati na srce onoga koji ga prima i navest će ga da uzdigne mjerilo i iznosi otvorenu istinu. Neki neće podnijeti to otvoreno svjedočanstvo. Ustat će protiv njega, i to je ono što će izazvati potres među Božjim narodom.“ Early Writings, 271.

Uvođenje „istine“ uvijek uzrokuje potresanje, a istina koja je bila otpečaćena 1989. učinila je upravo to. Jedna od koristi otpora podignutog protiv istine bio je razvoj skupa pravila za utvrđivanje porasta znanja tijekom godina koje su uslijedile nakon 1989. Razvoj tih pravila teče usporedno s razvojem skupa pravila u razdoblju milerita. Sve trostruke primjene biblijskog proroštva doprinose jasnoći događaja posljednjih dana.

Trostruke primjene Rima i Babilona uspostavljaju odnos između žene i zvijeri na kojoj jaše i nad kojom vlada tijekom povijesti krize zakona o nedjelji, što je ujedno i povijest Božjeg izvršnog suda nad bludnicom Babilona.

Trostruka primjena „glasnika koji pripravlja put Glasniku Saveza“, kao i „Ilije“, poistovjećuje djelo i poruku u dvama razdobljima koja prikazuju završetak vremena milosti u posljednjim danima. Prvo razdoblje započinje prvim glasom iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, koji

predstavlja početak istražnoga suda nad živima za laodicejski adventizam, a posljednje razdoblje započinje drugim glasom iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, koji predstavlja izvršni sud nad bludnicom Babilonom.

Trostruke primjene Rima i Babilona predstavljaju izvanjsku povijest Božjega naroda posljednjih dana, dok trostruke primjene Ilije i glasnika koji pripravlja put predstavljaju unutarnju povijest Božjega naroda posljednjih dana. Trostruka primjena triju Jaoa prepoznaje poruku koja se proteže kroz oba razdoblja, a koja zajedno predstavljaju završno razdoblje suda, koje započinje s domom Božjim, a potom dolazi na one izvan Božjega doma. Tri Jaoa prepoznaju da je islam poruka kasne kiše, a također i oruđe suda kojim se Bog služi nad onima koji nameću štovanje sunca svemu čovječanstvu. Svršetak suda predstavlja „dane Božje osvete“, kako nad Njegovom otpalu crkvom tako i nad zlima izvan Njegove crkve.

Kad je Isus prvi put započeo svoju službu u crkvi u Nazaretu, upotrijebio je šezdeset i prvo poglavlje Izaije kako bi odredio svoju službu, poruku i djelo, što je uključivalo i označavanje vremena Božje osvete. Njegova služba, poruka i djelo predoznačivali su službu, poruku i djelo sto četrdeset i četiri tisuće, jer oni proročki slijede Jaganjca kamo god On ide.

Duh Gospodina Jahve na meni je, jer me Jahve pomaza da donesem radosnu vijest krotkima; posla me da povijem one slomljena srca, da zarobljenima navijestim slobodu i sužnjima otvaranje tamnice; da proglasim godinu milosti Jahvine i dan osvete Boga našega; da utješim sve koji tuguju; da odredim ožalošćenima na Sionu i dam im vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto žalosti, plašt hvale mjesto duha klonulosti; da ih nazovu stablima pravednosti, nasadom Jahvinim, njemu na slavu. I sagradit će drevne razvaline, podići prijašnja pustošenja i obnoviti opustošene gradove, pustoši mnogih naraštaja. I stranci će stajati i pasti vaša stada, i sinovi tuđinski bit će vaši orači i vinogradari. A vi ćete se zvati Svećenici Jahvini; zvat će vas Službenicima Boga našega; jest ćete bogatstvo naroda i njihovom se slavom dičiti. Izaija 61:1–6.

Isus je bio pomazan pri svojem krštenju, a taj putokaz predočuje 11. rujna 2001., kada je pomazanje Svetoga Duha počelo silaziti na one koji su prepoznali da je izlivanje potonjega dažda u posljednjim danima bilo predočeno poviješću milerita, koji su bili drevne razvaline što će ih sto četrdeset i četiri tisuće ponovno izgraditi, kada se vrate Jeremijinim starim stazama.

Poruka o Kristovoj pravednosti iz pobune 1888. ponovno je postala sadašnja istina, a poruka iz pobune 1888. bila je radosna vijest koja ima moć zaviti slomljena srca, ali je nemoćna otvoriti otvrdnula srca onih koji imaju oči da vide, a ne opažaju, i koji imaju uši da čuju, a ne razumiju. Poruka o Kristovoj pravednosti iz pobune 1888. bila je također i poruka Laodiceji koja je tada ponovno stigla otvoriti tamnička vrata onima koji su bili sužnji grijeha po Onome koji ima moć otvoriti vrata koja nijedan čovjek ne može otvoriti i zatvoriti vrata koja nijedan čovjek ne može zatvoriti.

Dana 11. rujna 2001. oni koji su trebali objaviti tu radosnu vijest, trebali su također proglasiti godinu milosti Gospodnje i dan Božje osvete. Godina Gospodnjega prihvatanja također je započela u to vrijeme, i On je posve voljan prihvatiti pokajanje Laodicejca, sve dok ne dođe dan

Božje osвете u uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama. Tada će se Njegova osveta očitovati nad crkvom koja je odbila prepoznati vrijeme svojega pohođenja, a istodobno započinje postupni sud nad bludnicom Babilona.

U dan Njegova prihvatanja obećava utješiti sve koji tuguju, a oni koji tuguju u Jeruzalemu prikazani su u devetom poglavlju Ezekiela. Njihova se utjeha ostvaruje po Tješitelju, primanjem poruke o daždu u posljednje vrijeme, koji se tada izliva na njih. Ali samo ako prepoznaju dažde. Jednom kad prime Tješitelja i izvrše djelo izgradnje drevnih razvalina, putem metodologije „red na red“, što je u Izaijinu odlomku prikazano kao djelo polaganja jednog reda proročanstva, koji predstavlja pustoš svete povijesti, na drugi red proročanstva koji prikazuje pustoš, tada podižu pustoši mnogih naraštaja. Tada će se „tuđinci“ odazvati onima koji tuguju, koji su podignuti kao stijeg da ih tuđinci vide.

Kristov navještaj Njegova djela i službe, kako je izložen u šezdeset i prvom poglavlju Izaije, djelo je i služba sto četrdeset i četiri tisuće. To je djelo bilo predloženo u svetim reformnim pokretima, a 1989. godine nastupilo je vrijeme svršetka koje su sva prethodna „vremena svršetka“ predloživala. Kao što je jedan redak, Daniel osmo poglavlje, četrnaesti redak, bio prepoznat kao temelj i središnji stup mileritskoga pokreta, tako je redak koji je temelj i središnji stup pokreta Future for America Daniel jedanaesto poglavlje, četrdeseti redak. Za milerite je svjetlo središnjega stupa bilo prikazano kao svjetlo viđenja rijeke Ulaj, a za pokret Future for America svjetlo središnjega stupa bilo je prikazano kao svjetlo viđenja rijeke Hiddekel.

„Svjetlost koju je Daniel primio od Boga dana je osobito za ove posljednje dane. Viđenja koja je vidio na obalama Ulaja i Hiddekele, velikih rijeka Šinara, sada su u procesu ispunjenja, i svi proročeni događaji uskoro će se zbiti.“ Testimonies to Ministers, 112.

Svjetlo obaju viđenja prikazanih dvjema rijekama povezano je zajedno i ispunjava se u posljednjim danima. Njihova uzajamna „povezanost“ predstavlja sjedinjenje ljudskoga i božanskoga, što je poruka koju sestra White opetovano prepoznaje kao Kristovu poruku u kontekstu da čovječstvo sjedinjeno s božanstvom ne griješi. Dvije rijeke predstavljaju upravo tu povezanost.

„Ništa manje od savršene poslušnosti ne može zadovoljiti mjerilo Božjega zahtjeva. On svoje zahtjeve nije ostavio neodređenima. Nije zapovjedio ništa što nije nužno da bi čovjeka doveo u sklad s Njime. Grešnicima trebamo ukazivati na Njegov ideal karaktera i voditi ih Kristu, po čijoj se milosti jedino taj ideal može dosegnuti.“

Spasitelj je na sebe uzeo slabosti ljudske naravi i živio bezgrešnim životom, kako se ljudi ne bi bojali da zbog slabosti ljudske naravi ne mogu nadvladati. Krist je došao učiniti nas „zajedničarima božanske naravi“, a Njegov život objavljuje da čovječstvo, sjedinjeno s božanstvom, ne čini grijeh.

„Spasitelj je pobijedio kako bi čovjeku pokazao kako i on može pobijediti. Sve Sotonine kušnje Krist je dočekao Božjom riječju. Pouzdajući se u Božja obećanja, primio je silu da bude poslušan Božjim zapovijedima, i kušač nije mogao steći nikakvu prednost. Na svaku kušnju njegov je odgovor bio: ‘Pisano je.’ Tako nam je Bog dao svoju riječ kojom se možemo oduprijeti zlu. Nama pripadaju prevelika i dragocjena obećanja da po njima ‘budete dionici

božanske naravi, pošto izbjegoste pokvarenost koja je u svijetu zbog požude'. 2 Peter 1:4.“

„Neka onaj koji je u kušnji ne gleda na okolnosti, na slabost vlastitoga bića ili na snagu kušnje, nego na silu Božje riječi. Sva njezina snaga pripada nama. 'U srce pohranih riječ Tvoju', kaže psalmist, 'da protiv Tebe ne sagriješim.' 'Po riječima usana Tvojih čuvao sam se staza zatornikovih.' Psalam 119:11; 17:4.“ Služba liječenja, 181.

Povećanje znanja 1798. i 1989. godine predstavljalo je otpečaćenje Božje proročke Riječi. Njegova Riječ pruža silu za nadvladavanje kao što je On nadvladao, a „Njegov život objavljuje da čovječanstvo, sjedinjeno s božanstvom, ne čini grijeh.“ Viđenje rijeke Ulaj jest viđenje marah Njegova pojavljivanja, koje je predstavljeno proročanstvom o dvije tisuće i tri stotine dana. Viđenje rijeke Hiddekel jest viđenje chazon proročke povijesti, koje je predstavljeno proročanstvom o dvije tisuće i pet stotina i dvadeset godina. Viđenje marah predstavlja božanstvo, a viđenje chazon predstavlja čovječstvo.

Objekte rijeke drevnoga Šinara, Ulaj i Hidekel, odnosno ono što je danas poznato kao Tigris i Eufrat, naposljetku se spajaju u vodeni tok Šatt al-Arab u južnom Iraku, a Šatt al-Arab potom utječe u Perzijski zaljev. Isus se služi fizičkim i prirodnim kako bi predočio duhovno, a viđenja povezana s dvjema rijekama, koja su sada u procesu ispunjenja, predstavljaju povezivanje ljudskoga i božanskoga koje se zbiva dok prispijevaju završetku svojega tijeka prema moru. Ta se istina uspostavlja na početku dvaju proročanstava koja su predočena dvama viđenjima iz osmog poglavlja Daniela, redci trinaesti i četrnaesti. Jedno je viđenje pitanje, drugo je odgovor, i logički se ne mogu razdvojiti.

Viđenje čovječstva, koje prepoznaje gaženje Svetišća i Vojske, započelo je godine 677. pr. Kr., a viđenje božanstva, koje prepoznaje pojavu Krista, započelo je godine 457. pr. Kr. Povezanost božanstva i čovječstva predstavljena je s dvjesto dvadeset godina, koje povezuju dvije početne točke dvaju viđenja. Dvjesto dvadeset simbol je „povezanosti čovječstva s božanstvom“, a također je predstavljeno povezanošću porasta znanja u vrijeme svršetka 1798. godine s porastom znanja u vrijeme svršetka 1989. godine.

Formalizirana poruka proizašla iz povećanja znanja 1798. godine prvi je put bila predstavljena od strane Millera 1831. godine (a potom i u novinama Vermont Telegraph 1833. godine). Godina 1831. dolazi dvjesto dvadeset godina nakon objavljivanja Biblije kralja Jakova 1611. godine. Biblija kralja Jakova predstavljala je dvostruki dokument Staroga i Novoga zavjeta. Početak i završetak tih dvjesto dvadeset godina „povezali“ su božansko izdanje s ljudskim izdanjem. Obavijest ljudskog izdanja bila je izvedena iz božanske svjetlosti koja je bila otpečaćena u vrijeme svršetka 1798. godine, a potom je bila formalizirana kroz rad ljudskog oruđa, koje ju je počelo objavljivati 1831. godine. Bilo je to božansko izdanje, s božanski zapečaćenom porukom, koje je poslije čovječanstvo otpečatilo, a zatim ju je predstavilo ljudsko oruđe. Hebrejska riječ prevedena kao „objaviti“ u Božjoj riječi znači pozvati da više (k), biti slavan, gost, pozvati, spomenuti, dati ime, propovijedati, proglasiti, izreći, objaviti. Miller je svoju poruku počeo objavljivati 1831. godine, a potom je 1833. doslovno bila objavljena u Vermont Telegraphu.

Formalizirana poruka proizašla iz porasta znanja 1989. godine prvi je put objavljena 1996. godine (u časopisu The Time of the End), dvjesto dvadeset godina nakon objavljivanja dvaju svetih dokumenata poznatih kao Deklaracija o neovisnosti 1776. godine (a potom i Ustav Sjedinjenih Država) 1789. godine. Početak i završetak tih dvjesto dvadeset godina povezuje božanstvo s čovječanstvom, i to objavljivanjem dvaju božanskih dokumenata, počevši od 1776. godine. Kada je knjiga proroka Daniela bila otpečaćena u vrijeme svršetka 1989. godine, formalizirana poruka, koja je bila donesena radom ljudskog oruđa, objavljena je 1996. godine. Slijed je bio božanska objava, zatim otpečaćenje, a potom ljudska objava.

U oba vremena svršetka prepoznaju se tri koraka istine. Oba započinju božanskom objavom kao prvim korakom, a ljudska publikacija koja objašnjava božansku poruku posljednji je korak. Srednji je korak onaj kada Lav iz plemena Judina otvara zapečaćenu božansku poruku za tu određenu povijest te potom odabire ljudsko oruđe da sabere svjetlo koje je bilo otpečaćeno iz božanskog dokumenta. Kada dolazi do otpečaćenja, očituje se pobuna bezbožnika koji ne razumiju umnoženje znanja. Tako je božanska publikacija prikazana prvim slovom hebrejskog alfabeta, umnoženje znanja predstavljeno je trinaestim slovom, gdje se očituje pobuna, a ljudska publikacija posebne božanske poruke za tu povijest posljednje je slovo hebrejskog alfabeta, i zajedno ta tri slova znače „istina”.

Viđenja rijeka Ulaja i Hidekela, koja su sada u procesu ispunjenja, ukazuju na to da se u posljednjim danima porast znanja iz obiju rijeka sjedinjuje kako bi dokazao da božanstvo sjedinjeno s čovječstvom ne griješi. Daniel je primio viđenje koje predstavlja Kristovu pojavu na završetku proročanstva o dvije tisuće i tri stotine godina, 1844., dok je bio kraj rijeke Ulaj.

I vidjeh u viđenju; i dogodi se, kad vidjeh, da bijah u Šušanu, u dvoru, koji je u pokrajini Elamu; i vidjeh u viđenju, i bijah kraj rijeke Ulaja. Daniel 8,2.

Daniel je primio viđenje koje predstavlja viđenje dviju tisuća petsto dvadeset godina proročke povijesti dok je bio kraj rijeke Hiddekel.

A dvadeset i četvrtoga dana prvoga mjeseca, dok bijah na obali velike rijeke, to jest Hiddekel. Daniel 10,4.

Gabriel je potom u četrnaestom retku naznačio svrhu viđenja chazon na rijeci Hiddekel.

Sada dođoh da ti dam razumjeti što će snaći tvoj narod u posljednjim danima; jer je viđenje još za mnoge dane. Daniel 10,14.

Viđenje dano na rijeci Ulai prepoznaje Kristovu „pojavu” (božanstvo) kada je iznenada došao u svoj hram 22. listopada 1844. Ono je predstavljalo „božanstvo” koje je toga datuma, radi Dana pomirenja, ušlo u hram milerita (čovječanstvo), pri čemu Dan pomirenja, što znači dan „sjedinenja u jedno”, predstavlja sjedinjenje božanstva s čovječstvom. Viđenje dano na rijeci Hiddekel prepoznaje što će zadesiti Božji narod (čovječanstvo) u posljednjim danima.

Početak viđenja „prikaze” bio je godine 457. pr. Kr. Dvjesto dvadeset godina nakon proročkog razdoblja koje označava gaženje Svetiša i vojske, a koje je započelo 677. pr. Kr. Završetak dvjesto

dvadeset godina, koje su na početnoj točki dvaju viđenja bile povezane zajedno, označio je Divni Brojitelj, koji je također Divni Jezikoslovac u Habakuku 2,20.

Ali Gospodin je u svojem svetom hramu: neka sva zemlja zašuti pred njim. Habakuk 2,20.

Veza čovještva i božanstva, predstavljena na početku polazišnim točkama dvaju proročanstava, bila je prepoznata na njihovim međusobnim svršecima po poglavlju i retku koji su opisivali pojavu božanstva koje iznenada dolazi u hram što ga je sagradio tijekom četrdeset i šest godina, počevši od vremena svršetka 1798. godine i završavajući četrdeset i šest godina kasnije, 22. listopada 1844. godine.

Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama? Ako tko oskvrne hram Božji, njega će Bog uništiti; jer je hram Božji svet, a taj hram ste vi. 1. Korinćanima 3:16, 17.

Dana 22. listopada 1844., u skladu s viđenjem o „pojavi”, Habakuk je utvrdio da je Gospodin bio u svome svetome hramu. Bio je podigao hram koji je bio razoren i pogažen dvije tisuće petsto i dvadeset godina, u četrdeset i šest godina.

I reci mu govoreći: Ovako govori Jahve nad vojskama: Evo Čovjeka kojemu je ime Izdanak; on će izrasti iz svojega mjesta i sagradit će hram Jahvin. Da, on će sagraditi hram Jahvin; i nosit će slavu, i sjedit će i vladati na svojem prijestolju; i bit će svećenik na svojem prijestolju; i savjet mira bit će između njih obojice. A krune će biti Helemu, i Tobiji, i Jedaji, i Henu, sinu Sefanijinu, za spomen u hramu Jahvinu. I oni koji su daleko doći će i graditi u hramu Jahvinu, i znat ćete da me je Jahve nad vojskama poslao k vama. I to će se dogoditi ako budete marljivo slušali glas Jahve, Boga svojega. Zaharija 6:12–15.

U Ivanu 2,20, nakon što je Krist očistio hram, što je prema sestri White bilo ispunjenje trećega poglavlja Malahije, kao što je to bio i 22. listopada 1844., Glasnik Saveza iznenada je došao u svoj hram.

Isus im odgovori i reče: Razvalite ovaj hram, i za tri dana podići ću ga. Nato Židovi rekoše: Četrdeset i šest godina gradio se ovaj hram, a ti ćeš ga podići za tri dana? Ali on govoraše o hramu svoga tijela. Ivan 2,19–20.

U ispunjenju trećeg poglavlja Malahije, Krist je iznenada došao u svoj hram kada je očistio hram na početku svoje službe u drugom poglavlju Evanđelja po Ivanu, što je bilo predlika 22. listopada 1844. Očišćenje hrama od strane Krista u drugom poglavlju Evanđelja po Ivanu, kao i 22. listopada 1844., bilo je ispunjenje trećeg poglavlja Malahije. U DRUGOM poglavlju Evanđelja po Ivanu i u DVADESETOM retku obaviješteni smo da je ljudski hram bio sazidan za četrdeset i šest godina, a božanski je hram bio podignut u tri dana. Ljudski hram postaje Habakukov „sveti hram” tek kada božanstvo iznenada dođe u njega, kao što je to bilo 22. listopada 1844., jer božanstvo sjedinjeno s čovječtvom ne griješi. Viđenja dviju velikih rijeka Šinara predstavljaju istinu da čovječstvo sjedinjeno s božanstvom ne griješi.

U sljedećem ćemo članku nastaviti naše razmatranje četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja knjige proroka Danijela.

I vi se kao živo kamenje ugrađujete u duhovnu kuću, u sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve, ugodne Bogu po Isusu Kristu. 1. Petrova 2,5.